

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202100
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620202100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobkyne BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47258713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47234547 proti žalovanému Q. T., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom J. Č.. XX, okres J. Q., o zaplatenie sumy 489,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 408,70 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 408,70 eur od 11. 4. 2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 67,06 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 17. 7. 2020 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 489,27 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 408,70 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 471,27 eur od 17. 3. 2018 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnila tým, že ako veriteľ uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom 27. 7. 2017 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok žalobkyne poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, ako aj záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa tejto zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru, resp. služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj použitím informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 408,70 eur, tak že sumu čerpal výbermi platbami na vybraných obchodných miestach. Žalovaný však svoj záväzok splácať takto poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Do času spísania žaloby žalovaný neuhradila nič žalobkyni a na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobkyňa vyhlásila 16. 3. 2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatným celý dlh žalovaného z tejto zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené,

mal tak žalovaný k dátumu spísania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 489,27 eur (408,70 eur = dlžná úverová istina, 57,60 eur = dlžné úroky z úveru, 4,97 eur = dlžné poistné z úveru a 20 eur = náklady spojené s uplatnením pohľadávky.) Okrem tohto si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila aj nárok na úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 408,70 eur od 17. 3. 2018 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 471,27 eur od 17. 3. 2018 do zaplataenia, pričom výslovne zdôraznila, že si neuplatňuje nárok na úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe (napriek výzve súdu) písomne nijako nevyjadril.

3. Nakoľko hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000 eur, pričom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, a nakoľko pre absenciu vyjadrenia žalovaného možno povedať, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné, tunajší súd podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) na prejednanie tohto sporu nenariadil pojednávanie. Dňa 18. 9. 2020 tunajší súd podľa § 219 ods. 3 CSP oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku, a to na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu. Rozsudok bol následne verejne vyhlásený 13. 10. 2020.

4. Súd na zistenie skutkového stavu vykonal dokazovanie prostredníctvom listinných dôkazov označených a pripojených k žalobe žalobkyňou (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol.)

5. Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzatvorenej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom 27. 7. 2017 (č.l. 33 a nasl.) vyplynulo, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť si ďalšie povinnosti dohodnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca pritom bola v tejto zmluve uvedená v sume 5.000 eur a súčasne tam bola uvedená aktuálna výška úverového rámca v sume 600 eur.

6. Z výpisu z účtu žalovaného vyhotoveného k 15. 3. 2018 (č.l. 48 spisu) ako aj z potvrdenia žalobkyne z 8. 6. 2020 (č.l. 49 spisu) súd zistil, že žalobkyňa poskytla žalovanému celkovo 408,70 eur (ako financovanie v prospech účtu predajcu), pričom k dátumu vyhotovenia tohto potvrdenia žalovaný z tejto sumy nič žalobkyni nevrátil.

7. Z oznámenia (žalobkyne) o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42763013730100 z 28. 3. 2018 (č.l. 50 spisu) v spojení s ftk. poštovej obálky (č.l. 51 spisu) mal súd preukázané, že žalobkyňa 9. 4. 2018 (dátum uloženia príslušnej neprevzatej zásielky na pošte) doručila do dispozičnej sféry žalovaného podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (na adresu žalovaného uvedenú v úverovej zmluve) toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon), ktoré oznámenie (okrem iného) obsahovalo aj výzvu pre žalovaného podľa § 563 Občianskeho zákonníka na zaplataenie (aj) dlžnej sumy 408,70 eur poskytnutej žalobkyňou žalovanému na základe úverovej zmluvy z 27. 7. 2017 (hoci ju požadovala nesprávne z iného právneho titulu ako titulu bezdôvodného obohatenia, čo je však irelevantné.)

8. Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu súd aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

9. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 27. 7. 2017, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10. Podľa § 1 ods. 2, prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

12. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zákona č. 40/1964 Zb. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 27. 7. 2015, ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

14. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

16. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 27. 7. 2015, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba A. D. O. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 27. 7. 2017 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobkyňou) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

20. Táto zmluva je však neurčitá v jej základnej obsahovej náležitosti, ktorou je výška (schváleného) úverového rámca, keď v zmluve sa uvádza suma 5.000 eur ako tzv. úverový rámec, ale súčasne aj suma 600 eur ako tzv. aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký (schválený) úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne v tejto zmluve dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške schváleného úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy o úvere) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 OZ považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť (viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov č.k.: 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.)

21. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí pritom súd prihliadať ex offa (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offa.

22. Z právneho záveru o (absolútnej) neplatnosti zmluvy ako celku vyplýva, že žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni právnym titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ len sumu, ktorú od žalobkyne na základe tejto neplatnej zmluvy dostal, t.j. sumu 408,70 eur (poskytnutá istina úveru = platby na vybraných platobných miestach) po odpočítaní doteraz (na základe tejto zmluvy) žalovaným uhradenej sumy vo výške 0 eur, t.j. sumu 408,70 eur. V tejto súvislosti súd takisto odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016. Preto súd podľa § 457 OZ vyhovel žalobe iba pre sumu 408,70 eur a vo zvyšnom rozsahu (pre dojednané úroky a poplatky) ju zamietol. Na základe absolútne (od počiatku) neplatnej úverovej zmluvy totiž žalobkyni nikdy nemohol vzniknúť nárok na dojednané úroky a poplatky (vrátane uplatňovaných poplatkov na poistenie úveru.) V prejednávacom prípade neprichádzala do úvahy taká formulácia žalobného petitu, ktorá by zohľadňovala synalagmatický záväzok žalobkyne, pretože žalobkyňa na základe tejto zmluvy od žalovaného nič nedostala.

23. V súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvné úroky a poplatky, však treba uviesť, že na tieto by žalobkyňa nemala nárok ani ak by súd dospel k záveru, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je absolútne neplatná, pretože (keďže išlo podľa zmluvy o spotrebiteľský úver na kúpu tovaru u iného predajcu) a táto zmluva neobsahuje obligatórnu obsahovú náležitosť vyžadovanú ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (len adresu predávajúceho), tak to má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku (od uzatvorenia zmluvy.) V tejto súvislosti tunajší súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 4Co/138/2014 z 3. 12. 2014, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorého : „uviedenie identifikačných údajov predajcu v pravom hornom rohu prvej strany zmluvy, na ktoré sa odvoláva žalobca, nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť, že si u tohto predajcu aj môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd prvého stupňa správne tento nedostatok zmluvy posúdil, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Ani uvedenie žalobcu v ľavom hornom rohu prvej strany zmluvy ako subjektu, u ktorého si spotrebiteľ mohol podľa zmluvy uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle námietky žalobcu, nie je podľa krajského súdu náležitým označením subjektu, u ktorého si môže žalovaný ako spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ Obdobný názor, i vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn.: 23Co/354/2013 z 24. 11. 2014.

24. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ako druh príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ vo výške 18 eur, súd ho nepriznal, nakoľko vo vzťahu k tomuto nároku žalobca neunesol bremeno tvrdenia (nijak ho bližšie neodôvodnil, či nevysvetlil.)

25. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že zmluva zo 17. 7. 2017 je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku (od jej uzatvorenia), nikdy ani nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti (dlžnej sumy) z tejto zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného už momentom poskytnutia jej jednotlivých súm úverových prostriedkov, teda čerpaním týchto prostriedkov zo strany žalovaného. V prípade bezdôvodného obohatenia je splatnosť daná ust. § 563 OZ, teda odvíja sa od momentu doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takúto výzvu možno považovať aj výzvu žalobkyne obsiahnutú v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (hoci samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je inak ako úkon podľa § 565 OZ neplatné), pretože v tomto oznámení bola žalovaná vyzvaná (hoci z nesprávneho právneho titulu, teda nie z titulu bezdôvodného obohatenia) na úhradu (aj) sumy dlžnej z tejto zmluvy titulom bezdôvodného obohatenia (vo výške 408,70 eur.) Keďže toto oznámenie (ako hmotnoprávny úkon) bolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného (na adresu, ktorú uviedol pri uzatvorení tejto zmluvy) podľa § 45 ods. 1 OZ 9. 4. 2018 (dátum uloženia neprevzatej zásielky na pošte) bolo možné podľa § 563 OZ priznať žalobkyni úroky z omeškania najskôr od 2. dňa po tomto dátume, teda od 11. 4. 2018 (do zaplatenia.) Preto až tohto dňa súd podľa § 517 ods. 2 OZ priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania zo (súdom priznanej) sumy 408,70 eur (bezdôvodného obohatenia), a pre skôr uplatnené obdobie musel súd žalobu zamietnuť. Rovnako musel súd zamietnuť žalobu pre uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej priznanú sumu 408,70 eur. Keďže k prvému dňu omeškania zo zaplatením dlžnej sumy (11. 4. 2018) bola základná úroková sadzba A. v sadzbe 0 % ročne, priznal súd žalobcovi podľa § 3 nariadenia úroky z omeškania v uplatnenej sadzbe 5 % ročne.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67,06 %. Žalobkyňa si totiž v žalobe uplatňovala nárok na sumu istiny 489,27 eur s príslušenstvom, avšak súd jej priznal istinu iba vo výške 408,70 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa bola tak úspešná v rozsahu 83,53 %, a tým žalovaný v rozsahu 16,47 %. Súd náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany pomerne rozdelil tak, že úspech žalovaného odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšej žalobkyne a priznal tak žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67,06 % (83,53 % - 16,47 %.) Súčasne súd podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.